Nr 102 Warszawa, dnia 31 grudnia 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

479. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży towarów przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt. 3) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się pobór jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży lub wymiany wszystkich towarów zarówno nabytych w kraju lub zagranicą (importowanych), jak i wydobytych lub wytworzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady, objęte Centralnymi Zarządami Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handl.

2. Obroty osiągnięte ze sprzedaży lub wymiany w stanie nieprzerobionym odbiorcom nie będącym przedsiębiorstwami i zakładami, objętymi Centralnymi Zarządami Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wszelkiego rodzaju towarów, nabytych w kraju lub zagranicą, nie są objęte jednokrotnym podatkiem obrotowym.

3. Za odbiorców nie będących przedsiębiorstwami i zakładami, objętymi centralnym zarządem, uważa się również przedsiębiorstwa i zakłady jednego centralnego zarządu w stosunku do przedsiębiorstw i zakładów drugiego.

§ 2.

Do opłacania jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży lub wymiany towarów, określonych w § 1 ust. 1, obowiązane są placówki zbytu (centrale handlowe, przedsiębiorstwa, zakłady, oddziały lub biura sprzedaży), dokonujące sprzedaży wyłącznie towarów właściwych dla nich branżowo przemysłów.

§ 3.

1. Jednokrotny podatek obrotowy wynosi od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany wszystkich towarów zarówno nabytych w kraju lub zagranicą (importowanych), jak i wydobytych lub wytworzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady objęte:

1) Centralnym Zarządem Przemysłu Włókienniczego 6%,
2) Centralnym Zarządem Przemysłu Odzieżowego 1%,
3) Centralnym Zarządem Przemysłu Skórzanego 4%,
4) Centralnym Zarządem Przemysłu Naftowego 6%,
5) Centralnym Zarządem Przemysłu Chemicznego 5%,
6) Centralnym Zarządem Przemysłu Papierniczego 5%,
7) Centralnym Zarządem Przemysłu Mineralnego 2%,
8) Centralnym Zarządem Przemysłu Węglowego 2%,
9) Centralnym Zarządem Przemysłu Drzewnego 2%,
10) Centralnym Zarządem Przemysłu Hutniczego 2%,
11) Centralnym Zarz. Przem. Elektrotechnicznego 3%,
12) Centralnym Zarządem Przemysłu Metalowego 2%,
13) Centralnym Zarządem Przemysłu Spożywczego 5%,
14) Centralnym Zarządem Przem. Cukrowniczego 10%,
15) Centralnym Zarz. Państw. Przem. Konserwowego 5%,
16) Centralnym Zarządem Przemysłu Tłuszczowego 5%,
17) Centralnym Zarządem Przem. Fermentacyjnego 5%,
18) Centralnym Zarządem Przemysłu Energetycznego 2%.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym, osiągnięty przez wymienione w § 2 placówki zbytu ze sprzedaży towarów, określonych w § 1 ust. 1 — z wyjątkiem towarów nabytych i sprzedanych w stanie nieprzerobionym—odbiorcom nie będącym przedsiębiorstwami i zakładami, objętymi Centralnymi Zarządami Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Ceny:
a) cukru skrobiowego,
b) kwasu węglowego,
c) kwasu octowego,
d) drożdży nadających się do wypieku (piekarnianych),
e) wina musującego gronowego,
f) wina gazowanego gronowego,
g) wina gronowego,
h) wina owocowego musującego, gronowego, gazowanego,
i) wina owocowego, moszczu winnego i miodu pitnego,
j) piwa,
k) kart do gry z papieru,
l) kart do gry z innych materiałów,
ł) bibułki do palenia tytoniu

ustalane są przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4.

1. Jednokrotny podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy i rodzaje obrotów towarami, o których mowa w § 1 ust. 1, dokonanych między przedsiębiorstwami i zakładami, objętymi Centralnymi Zarządami Przemysłów Ministerstwa Przemysłu i Handlu, między wymienionymi przedsiębiorstwami i zakładami a placówkami zbytu, o których mowa w § 2 oraz obroty z tytułu wykonywanych przez te przedsiębiorstwa, zakłady i placówki zbytu przy sprzedaży wymienionych towarów czynności komisu.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów towarami, określonymi w § 1 ust. 1, od których został pobrany jednokrotny podatek obrotowy. Przepis ten nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty za karty rejestracyjne, określonego w dekrecie z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym.

§ 5.

1. Wymienione w § 2 placówki zbytu wpłacają jednokrotny podatek obrotowy do terytorialnie właściwych dla nich urzędów rewizyjnych w sposób i terminach, przewidzianych w dekrecie z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym oraz w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R.P. Nr 27, poz. 174).

2. Wymienione w § 2 placówki zbytu obowiązane są do wpłacania bez wezwania władzy podatkowej zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy w wysokości podatku, przypadającego od podstawy opodatkowania, określonej w § 3 ust. 2, z zastosowaniem stawek podatku, przewidzianych w § 3 ust. 1, składając równocześnie właściwym urzędom rewizyjnym deklaracje według ustalonego wzoru.

3. Podstawę obliczenia zaliczek miesięcznych stanowi obrót, osiągnięty ze sprzedaży wymienionych w § 1 ust. 1 towarów w miesiącu ubiegłym.

4. Zaliczki miesięczne płatne są za każdy miesiąc w terminie do dnia 25 następnego miesiąca.

§ 6.

Urzędy rewizyjne, o których mowa w § 5 ust. 1, uprawnione są do kontroli prawidłowości obliczania oraz terminowego wpłacania jednokrotnego podatku obrotowego, przypadającego w myśl przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski
w/z Minister Przemysłu i Handlu
E. Szyr

(Znak Min. Sk. D. V. 19922/3/48).

480. Okólnik z dnia 23 grudnia 1948 r.
w sprawie stosowania ustawy o amnestii przy występkach zagrożonych karą z art. 60 § 1 p. 3 p.k.s.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że 20 października 1948 r. zapadł wyrok Sądu Najwyższego Nr akt. Tek. 327/48 w sprawie Alojzego Skrzypkowskiego, który ustalił, iż czyn polegający na nabyciu wyrobów tytoniowych, pochodzących z prywatnego wyrobu lub przerobu, mieści w sobie jednocześnie i przechowywanie nabytego tytoniu i wobec tego narusza w sposób wyłączający się przepisy p. 3 art. 60 § 1 p.k.s.

Wobec powyższego należy stosować ustawę o amnestii i w tym wypadku, gdy oskarżony nabył wyroby tytoniowe, pochodzące z prywatnego wyrobu lub przerobu, przed dniem 5 lutego 1947 r., chociażby przechowywał je po tym terminie.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. 1. 45096/6/48)

481. Okólnik z dnia 27 grudnia 1948 r.
w sprawie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 92 z dnia 24 listopada 1948 r. L. dz. SF. II -0-37/48 w sprawie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 20428/1/48).

Okólnik Nr 92 z dnia 24 listopada 1948 r.
w sprawie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości.
L. dz. SF. II-0-37/48.

Ob. Ob. Wojewodowie, Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie.

W Dzienniku Ustaw Nr 45 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministrów Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24.IX 1948 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości.

Rozporządzeniem tym zostali objęci wszyscy podatnicy podatku od nieruchomości z tym jednak, iż w roku 1948 obowiązek wpłacania zaliczek odnosi się tylko do tych budynków lub ich części, za które czynsz lub wartość czynszową ustala się według nowych stawek czynszowych na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259).

Aby zapobiec różnemu interpretowaniu tego przepisu wyjaśniam, że w roku 1948 obowiązek wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości dotyczy tylko mieszkalnych części nieruchomości (lokali) podlegających stawkom czynszowym, przewidzianym w tabeli Nr 1 lub 3, stanowiącej załącznik do dekretu o najmie lokali.

Obowiązek wpłacania zaliczek dotyczy i tych mieszkalnych części nieruchomości, za które właściciele tychże, bądź osoby używające je bezpłatnie, stosownie do postanowień § 66 rozporządzenia wykonawczego do dekretu o podatkach komunalnych (według zmienionego brzmienia ogłoszonego w tymże Dz. U. R. P. Nr 45), winni byliby opłacać czynsz według nowych stawek, przewidzianych w dekrecie o najmie lokali.

Przy ustalaniu wartości czynszowej lokali, od których istnieje obowiązek wpłacania zaliczek, chociaż czynsz nie jest płacony, należy brać pod uwagę kategorie osób, podlegających ulgom w opłacaniu czynszu, wymienionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 374), lub mogących ukazać się w przyszłości rozporządzeniach opartych na art. 3 ust. 3), art. 4 ust. 2) i art. 8 dekretu o najmie lokali.

Zaliczek na podatek nie wpłaca się od tych części nieruchomości, które na mocy wyżej przytoczonych rozporządzeń podlegają czynszom dotychczasowym.

Ponieważ w 1948 r. zaliczki winny być wpłacane tylko od części nieruchomości, stanowiących lokale mieszkalne, podlegające pełnym czy ulgowym nowym stawkom czynszowym, przeto należy w deklaracjach płatniczych pomijać lokale, za które czynsz pozostaje nadal bez zmiany według przepisów cytowanego dekretu z dnia 28 lipca r.b. o najmie lokali i rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych na podstawie art. 3 ust. 3) tegoż dekretu.

Jeżeli najemca lub podnajemca zalega z zapłaceniem czynszu w dniu, w którym upływa termin zapłacenia zaliczki, w takim przypadku wpłata zaliczki w stosunku do kwoty zaległego czynszu winna być odroczona. Obowiązek bowiem wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości ma głównie na celu bezzwłoczne odprowadzenie do kas miejskich (gminnych) zainkasowanych przez właścicieli nieruchomości odnośnych części nowych, znacznie podwyższonych czynszów za najem lokali i zapobieżeniu w ten sposób zużywaniu przez nich tych kwot, co mogłoby stworzyć poważne trudności płatnikom przy wpłacaniu podatku w terminach półrocznych.

Wzgląd ten odpada, jeżeli najemca zalega z opłatą czynszu. Jeżeli jednak wynajmujący nie skorzysta z prawa eksmisji w myśl art. 14 ust. 2 dekretu o najmie lokali niezwłocznie po powstaniu tego prawa, albo też nie popiera sprawy o eksmisję, traci prawo do dalszego odroczenia wpłaty zaliczek za cały okres, za jaki zaliczki te przypadają.

Najemca (podnajemca), zalegający z wpłatą czynszu, w przypadku odroczenia terminu płatności zaliczki, winien jednak być wpisany do deklaracji z tym, że w kolumnie określającej wysokość zaliczki stawia kreskę, a w kolumnie „uwagi" stwierdza się fakt zalegania z wpłatą czynszu. O takim tylko warunkowym odraczaniu płatności zaliczki należy pouczać podatników przy okazji doręczania im druków deklaracji.

Deklarowane zaliczki na podatek od nieruchomości, którego termin płatności przypada w następnym okresie obrachunkowym, należy wpisywać do księgi bierczej tego podatku, nie łącząc kwot zaliczek z kwotami przypisanego podatku.

Ponieważ dotychczasowa księga biercza nie posiada oddzielnej rubryki, dającej się dostosować do tego celu, można do czasu zmiany wzoru tej księgi rozdzielić rubryki: „przypisano" i „uiszczono" kreskami poziomymi na dwie części, z których jedna będzie służyć do księgowania przypisanego podatku, a druga do deklarowanych i wpłacanych zaliczek.

Sumy przyjęte tytułem zaliczek do dnia 31 grudnia należy zarachowywać na specjalny rachunek pozabudżetowy: „dochody okresu przyszłego" i z końcem roku obrachunkowego przenieść do księgi bierczej następnego okresu.

Druki deklaracji potrzebnych do składania przy wpłacie zaliczek nadesle Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego w Warszawie, ul. Dobra Nr 28 — według rozdzielnika stanowiącego załącznik do niniejszego okólnika, za zaliczeniem pocztowym miastom wydzielonym i wydziałom powiatowym. Wydziały powiatowe otrzymane druki podzielą proporcjonalnie pomiędzy podległe zarządy gmin miejskich lub wiejskich.

M. st. Warszawa i m. Łódź zaopatrzą się w potrzebną ilość druków we własnym zakresie.

Podatników obowiązanych do składania deklaracji należy zaopatrywać w druki te bezpłatnie.

Do dnia 20 grudnia b. r. złożą poszczególne zarządy miejskie miast wydzielonych bezpośrednio, a miast niewydzielonych — drogą instancji nadzorczych Ministerstwu Administracji Publicznej zestawienia, zawierające:

1) ilość podatników podatku od nieruchomości w 1948 r. (ogółem),
2) sumę podatku od nieruchomości wymierzoną w 1948 r. (ogólną bez wymiarów za lata ubiegłe),
3) ilość podatników podlegających według stanu w m-cu grudniu b. r. obowiązkowi wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości,
4) sumę zadeklarowanych oraz sumy wpłaconych w 1948 r. zaliczek na podatek (ogólną).

Minister:
w/z (—) **Wł. Wolski**
Podsekretarz Stanu

482. Okólnik z dnia 27 grudnia 1948 r.

w sprawie terminu wyceny remanentów towarowych przez podatników zawodu aptekarskiego, prowadzących księgi podatkowe.

1. Uwzględniając motywy zawarte w memorjale Naczelnej Izby Aptekarskiej z dnia 3 grudnia 1948 r. w sprawie trudności na jakie natrafiają mniejsze apteki, jeśli chodzi o dokonanie wyceny remanentów w terminie określonym w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 12 czerwca 1947 r. Nr D. V. 2485/1/47 (Nr 185) w sprawie stosowania rozp. ksiąg (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 18, poz. 226), tj. w terminie do dnia 15 stycznia roku, następującego po zakończeniu okresu rachunkowego, a to ze względu na konieczność stałego utrzymywania przez najmniejsze nawet apteki zapasów towarów o b. różnolitym charakterze, Ministerstwo Skarbu przesuwa podatnikom zawodu aptekarskiego prowadzącym księgi podatkowe termin do wykonania wyceny remanentów towarowych do dnia 15 lutego roku następującego po upływie okresu rachunkowego.

2. Jednocześnie Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że nie uwzględniło wniosku Naczelnej Izby Aptekarskiej o przesunięcie do dnia 31 marca każdego roku podatnikom zawodu aptekarskiego terminu do składania zeznań o dochodzie i obrocie za rok ubiegły.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 22194/1/48).

---

483. Okólnik z dnia 31 grudnia 1948 r.

o przesunięciu terminu uiszczenia opłaty za karty rejestracyjne na 1949 r.

Na podstawie przepisu art. 28 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 413) opłaty za karty rejestracyjne powinny być uiszczone w miesiącu grudniu roku poprzedzającego rok podatkowy, a więc opłaty za karty rejestracyjne na 1949 r. powinny być uiszczone w miesiącu grudniu 1948 r.

Biorąc pod uwagę, że zmiana terminu uiszczenia opłaty za karty rejestracyjne może nie być jeszcze znana wszystkim podatnikom, Ministerstwo Skarbu przesuwa do dnia 15 stycznia 1949 r. termin uiszczenia opłaty za karty rejestracyjne na 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 22596/1/48).

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 10404 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla Karpowskiego Bronisława.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 13107 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla Aleksandra Lipskiego.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 74, wydaną przez Ministerstwo Skarbu dla Zdzisława Targowskiego.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 33, wydaną przez Ministerstwo Skarbu dla Elżbiety Rostropowicz, żony Kazimierza.

Ogłoszenia i komunikat

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.
Komunikat.

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom.	—	komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R
479	O poborze jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży towarów przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu.	Z	29 XII. 1948 r.	D. V. 19922/3/48											X										
480	W sprawie stosowania ustawy o amnestii przy występkach zagrożonych karą z art. 60 § 1 p. 3 p.k.s.	O	23 XII. 1948 r.	D. I. 45096/6/48			X																		
481	W sprawie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości.	O	27 XII. 1948 r.	D. V. 20428/1/48							X														
482	W sprawie terminu wyceny remanentów towarowych przez podatników zawodu aptekarskiego, prowadzących księgi podatkowe.	O	27 XII. 1948 r.	D. V. 22194/1/48										X											
483	O przesunięciu terminu uiszczenia opłaty za karty rejestracyjne na 1949 r.	O	31 XII. 1948 r.	D. V. 22596/1/48										X											

KOMUNIKAT

Od 1 stycznia 1949 r. należność z tytułu prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu pozostaje bez zmiany i wynosi: rocznie zł 2.400.—; półrocznie zł 1.300.—; kwartalnie zł 700.—; miesięcznie zł 300.—.

Prenumeratę przyjmuje się na okres od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1949 r.

Należność za numery Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty będzie pobierana według cen sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy.

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w PKO. Nr I-4428, z uwidocznieniem na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny, celu wpłaty, nazwy instytucji, względnie nazwiska i imienia wpłacającego, dokładnego adresu oraz okresu czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamówionych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Zgłaszanie prenumeraty na 1949 r. z wyszczególnieniem ilości egzemplarzy winno być dokonane pisemnie w terminie do dnia 31.12.48 r. z równoczesnym uiszczeniem pełnej należności z tego tytułu nie później jednak, jak do dnia 15.I. 1949 r., celem terminowego otrzymania bieżących egzemplarzy.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej w wysokości zł 600.—, która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy, przy czym zgłoszenia — należy przesyłać drogą służbową do administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości.

Tekst ogłoszeń będzie jednolity według następującego wzoru:

„Unieważnia się (skradzioną lub zagubioną) legitymację urzędową Nr . . . . . ,wydaną przez . . . . dla . . . . . .“

Cena innych ogłoszeń wynosi zł 90.— za 1 mm szerokości 1 szpalty.

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—
c) za komplet z miesiąca października i listopada zł 308.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.